

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อมุ่งศึกษาว่าจินตลีลาในวรรณกรรมสำหรับเด็ก โดยมีสมมุติฐานในการวิจัย คือ วรรณกรรมสำหรับเด็กมีลักษณะเด่นทางด้านกลวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของเด็กและมุ่งปลูกฝังแนวคิดด้านคุณธรรมให้แก่เด็ก

ผลการศึกษาพบว่า ในวรรณกรรมสำหรับเด็กมีจินตลีลาทางด้านกลวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก คือ มีการใช้คำง่ายที่สื่อความหมายตรงตัวและมักเป็นคำที่ใช้พูดกันอยู่ทั่วไปในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ง่าย ทั้งยังมีการสร้างความเป็นกันเองให้กับผู้อ่านด้วยการเลือกใช้คำนามที่เป็นชื่อเรียกทั่วไปและคำนามที่เป็นชื่อเฉพาะมาตั้งเป็นชื่อตัวละคร ด้านการใช้คำที่ก่อให้เกิดภาพและความรู้สึก พบว่ามีการเลือกใช้คำต่างๆ ที่มุ่งให้เกิดความสนุกสนานสปีกบานแก่ผู้อ่าน ได้แก่ การใช้คำกริยาแสดงอาการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว คำกริยาแสดงอาการสื่อสารด้วยเสียงที่ดังกว่าปกติ คำกริยาแสดงประสบการณ์เกี่ยวกับความร่าเริงยินดี คำกริยาแสดงสภาพความงามของธรรมชาติ อีกทั้งยังมีการใช้คำพิเศษ การใช้อุปมาอุปไมยที่เป็นสีสัน การใช้อุปมาอุปไมย และการใช้คำเลียนเสียง นอกจากนี้ยังมีการใช้คำที่แสดงความสุภาพอ่อนน้อม เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นแบบอย่างที่ดีในการติดต่อปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการเลือกใช้คำได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับฐานะและระดับของบุคคล ได้แก่ การใช้คำนำหน้าชื่อ การใช้คำแทนชื่อ การใช้คำลงท้าย การใช้คำขอขอบคุณ การใช้คำขอโทษ การใช้คำทักทายและคำกล่าวลา ด้านการสร้างอรรถกถาทางเสียง พบว่ามีการเล่นคำโดยใช้ถ้อยคำธรรมดา และการใช้คำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจอง ลักษณะเด่นที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ การใช้ประโยคสั้น และการใช้ประโยคที่มีคำบอกความต่าง เพื่อให้ความกระชับรัดกุมและสื่อความหมายที่ชัดเจนขึ้น ทั้งยังมีการเรียงลำดับความในบริบทให้เป็นเอกภาพด้วยการแสดงเหตุผล การบอกจุดหมายและการขยายความ

ผลการศึกษาวจันลีลาทางด้านกลวิธีการใช้ภาษาที่มุ่งปลูกฝังแนวคิดด้านคุณธรรมให้แก่เด็กพบว่ามีการใช้คำที่สื่อความหมายเชิงคุณธรรมคือ คำที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและคำที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ คำทั้งสองกลุ่มนี้เพื่อมุ่งให้ผู้อ่านสามารถจดจำและเชื่อมโยงไปสู่การเข้าใจแนวคิดของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น กลวิธีที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการปลูกฝังแนวคิดด้านคุณธรรมให้แก่เด็ก ได้แก่ การใช้คำที่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งที่ดีและมีคุณค่า เพื่อให้เด็กเกิดความเลื่อมใสศรัทธา และการใช้คำที่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ดีและมีอันตราย เพื่อก่อให้เกิดภาพที่น่าเกรงกลัวแก่เด็ก อีกทั้งยังมีการใช้คำที่เกี่ยวกับการบอกให้ทำเพื่อต้องการเน้นย้ำเจตนาของผู้แต่งให้ชัดเจนขึ้น ด้านการใช้ประโยค พบว่ามีการใช้ประโยคถาม-ตอบ และประโยคเปรียบเทียบที่สัมพันธ์กับแนวคิดของเรื่อง ซึ่งจะกระตุ้นให้เด็กรู้จักใช้ความคิดในการพิจารณาและค้นหาคำตอบที่ถูกต้องต่อไป ด้านการใช้ภาพพจน์เพื่อปลูกฝังแนวคิดด้านคุณธรรม พบว่ามีการใช้ภาพพจน์ 3 แบบ ได้แก่ บุคลาธิษฐาน อุปมา และสัญลักษณ์ ซึ่งภาพพจน์ทั้ง 3 แบบนี้มุ่งให้เด็กนึกเห็นภาพได้อย่างแจ่มชัดโดยนำสิ่งที่เป็นรูปธรรมที่เป็นสิ่งใกล้ตัว เด็กหรือเด็กรู้จักคุ้นเคยดีมาเปรียบเทียบเพื่อให้โยงไปสู่สิ่งที่เป็นนามธรรมได้อย่างถูกต้อง ส่วนการใช้ความเปรียบคู่ขนาน พบว่ามีการขนานความโดยมีคำเชื่อม และการขนานความโดยการซ้ำคำและซ้ำข้อความ ซึ่งการซ้ำจะช่วยเน้นย้ำให้เด็กสามารถจดจำแนวคิดของเรื่องได้อย่างแม่นยำ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวจันลีลาในวรรณกรรมสำหรับเด็กดั่งได้กล่าวมาแล้วทั้งหมด ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การศึกษาวจันลีลาในเชิงวจันลีลา ยังมีเรื่องที่น่าสนใจและควรจะนำมาศึกษาอีก คือ

1. ศึกษาวจันลีลาในวรรณกรรมสำหรับเด็กประเภทสารคดี หรือศึกษาวจันลีลาในวรรณกรรมสำหรับเด็กที่เป็นบทร้อยกรอง
2. ศึกษาเปรียบเทียบวจันลีลาในวรรณกรรมสำหรับเด็กของไทยกับต่างประเทศ เพื่อให้เห็นความเหมือนและความต่างทางด้านแนวคิด และกลวิธีที่ใช้ภาษาที่มุ่งปลูกฝังแนวคิดด้านคุณธรรมให้แก่เด็ก